נו א מיי' פ"א מהל' נדרים הל' יא סמג לאוין רמב:

נח ב מיי' פ"ט מהל' מעשה הקרבנות הל' כב סמג עשין קפב:

נט ג מיי' שם הל' כח:

ס ד ה מיי' שם הל' כג:

סא ו מיי' פ"א מהל' נדרים הל' יב סמג לאוין רמב:

והא תרומת לחמי תודה לאחר זריקת דמים היא **אימא** כתרומת הלשכה אסור, אבל תרומת לחמי תודה מאי, מותר, ליתני לחמי תודה וכ"ש תרומתו? הא קמ"ל תרומת לחמי תודה תרומתו היא, ואי בעית **אימא** תרומת לחמי תודה נמי קודם זריקת דמים הוא כגון דאפרשינהו בלישה וכי הא דאמר רב טובי בר קיסנא אמר שמואל לחמי תודה שאפאן בארבע חלות יצא והכתיב ארבעים? למצוה והא בעי למשקל תרומה וכי תימא דשקיל חדא ריפתא על כולה והתנן אחד מכל קרבן שלא יטול מקרבן על חבירו וכי תימא דשקיל פרוסה מכל חד וחד והתנן אחד שלא יטול פרוסה אלא דאפרשינהו בלישה דשקיל חדא מחמץ וחדא מן חלות וחדא מן רקיקים וחדא מן רבוכה לימא כתנאי הרי עלי כבכור רבי יעקב אוסר ורבי יהודה מתיר היכי דמי אי נימא לפני זריקת דמים מאי טעמא דמאן דשרי, ואי לאחר זריקת דמים מאי טעמא דמאן דאסר, אלא לאו

דמחית

ר"ן

והא תרומת לחמי תודה לאחר זריקת דמים היא. דכיון דלחמי תודה לא שרו באכילה עד לאחר זריקה למה יתרמו אותן קודם לכן ומדקתני אסור ש"מ דבעיקרא קמתפיס: **אלא אימא** הא כתרומת הלשכה אסור. תרומת הלשכה שהיו תורמין ממעות הלשכה וממלאין שלש קופות: **ליתני תרומת לחמי תודה וכ"ש תרומתו.** והויא רבותא טפי משום דמעיקרא נאסרה תרומת לחמי תודה בנדר: **תרומתו היא.** כלומר בכלל וכתרומתו דקתני היא משום דהויא כתרומה לגבי זרים: **תרומת לחמי תודה נמי לפני זריקת דמים היא.** כלומר דמשכחת לה שנתרמו קודם זריקת דמים ומש"ה לא פסיקא ליה למתני כתרומת לחמי תודה, דאיכא גוונא דמתסר כשנתרמו קודם זריקת דמים: **כגון דאפרשינהו בלישייהו.** בדין הוא דלישני ליה דאפרשינהו לאחר אפייתן קודם זריקת דמים שהרי אפייתן היתה קודמת אפילו לשחיטת הזבח דהא אמרינן במנחות (דף עח:) שאם נשחט הזבח קודם שיקרמו פני [כולן] לא קדש אלא כיון דמייתי ראיה מדרב טובי דמצי להפריש קודם זריקה ודרב טובי מיירי בדאפרשינהו בלישייהו נקט נמי הכא דאפרשינהו בלישייהו: **בארבע חלות.** ארבעה מיני חלות: **והא כתיב ארבעים.** דהא הוו ארבעה מינין חמץ חלה רקיקין ורבוכה *) (: והתנן) והקריב אחד מכל קרבן". כלומר מכל מין ומין וילפינן בג"ש דאחד מעשר קאמר והוו להו ארבעים: **דשקל חדא מן חמץ.** שעשה עשר חלות מכל מין ואחר שהפרישן אחד מכל מין לש תשעה של כל מין ועשה חלה אחת מכל תשע ותשע: **לימא כתנאי וכו'.** אי לפני זריקת דמים כלומר שאמר כן בפירוש ונראה בעיני דבדין הוא דהוה מצי לאקשויי אי באומר הרי עלי כבכור סתמא מאי טעמא דמאן דשרי דאפילו אי אמרינן דבהיתרא קמתפיס כל שאמר סתם בעיקרו קמתפיס דהא תנן במתני' חטאת תודה שלמים אסור ולא דייקינן מינה בסוגיין דבעיקרו קמתפיס אלא איידי דבעי למימר אי לאחר זריקת דמים מ"ט דמאן דאסר נקט נמי אי לפני זריקת דמים מ"ט דמאן דשרי אבל ה"ה דסתמא נמי קשיא: **)**לא דכולי עלמא לפני זריקת דמים.** כלומר אי נמי סתמא דחד דינא אית להו ואפילו הכי רבי *יוסי מתיר מדכתיב כי ידור נדר ובכור דבר האסור הוא כיון דבעל כרחו חלה קדושה עליו לה' לרבות דבר האסור. כלומר כיון דמלוה להקדישו כדמפרש הש"ס לקמן: **מבעי ליה למתפיס בחטאת ואשם.** דאע"ג דחובה

*) נ"ל ורבוכה וכתיב והקריב הד"א. רש"א **) עיין לדף יג

עליו

רש"י

והא תרומת לחמי תודה לאחר זריקת דמים הוא. ואליבא דר' אליעזר בר' שמעון נקיט ליה דאמר לא קדש הלחם עד שישחוט ויזרוק דמה לשמה ובתורת כהנים קאמר לה גבי לחמי תודה וקודם זריקה אי אכל מהני לחמי תודה לא עבד איסור גמור ואפי' הכי הוי אסור אלמא דלהשתא מיתפיס: **לעולם** אימא לך בתר מעיקרא אזלינן היכא דאיכא היתרא ואיסורא ולא תימא (א) דאמרי' בתרומת לחמי תודה אלא אימא הא בתרומת הלשכה אסור דהיא אסורה בין מעיקרא בין בסוף והוי נמי דבר הנדור דכתיב אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי (שמות כה): **אבל תרומת לחמי תודה מאי מותר.** משום דלתרומת לחמי תודה הוי היתר קודם זריקת דם תודה ואזלינן בתר מעיקרא: **אי הכי ליתני כחלת אהרן או כתרומת לחמי תודה מותר** ואע"ג דהוי דבר הנדור והכא ידענא דכ"ש כתרומתו דמותר דהוי מתפיס בדבר האסור (ב): **לעולם כתרומת לחמי תודה מותר** והאי דקתני כתרומתו הא קמ"ל דתרומת לחמי תודה תרומתו היא כתרומה חשובה דהויא כמי דבר האסור ואין אדם יכול להתפיס בה דבר בנדר אע"ג דבאה על ידי נדר: **ואיבעית אימא.** כדקאמרת הא כתרומת לחמי תודה אסור ואפילו הכי אימא דדייקינן נמי מהכא דאזלינן בתר מעיקרא ואסורה התרומה קודם זריקה כגון דאפרשה בלישה וכי הא דאמר רב טובי בר קיסנא וכו': **ואית דמפרשי** והא תרומת לחמי תודה לאחר זריקת דם היה כהן מפרישה והיתה מותרת לכהן וקודם זריקת דם היתה אסורה דמאחר שנתקדשו לחמי תודה בשחיטה נאסרו לכל העולם ונעשה טבל עד שהופרשה התרומה לאחר זריקה שהותרה לכהן אלמא אע"ג דקודם זריקה היתה אסורה כבשר זבחי שלמים דאסור קודם זריקה ולאחר זריקה הותרה כבשר זבחי שלמים, אסור (ג) וככר אלמא דאזלינן בתר מעיקרא שהיה אסור לכל העולם: **לעולם** מהא לא תיפשוט ואימא הא כתרומת הלשכה אסור דתרומת הלשכה לא היה לה היתר בין בתחילת הקדש בין בסוף הקדש: **הא כתרומת לחמי תודה מאי מותר.** משום דאמרינן בסוף מתפיס ומאחר דתרומת הכהן היא חשובה כתרומה בעלמא, כדבר האסור ולא כדבר הנדור ולהכי מותר המתפיס אי הכי ליתני כתרומת לחמי תודה מותר כל שכן כתרומת אהרן דהנא ידענא דמותר דהיא לא באה ע"י נדר כלל: **[תרומתו היא].** להכי קתני כתרומתו במתניתין לאשמועינן דתרומת לחמי תודה לאחר זריקת דם שהיא מופרשת ויש עליה שם תרומת אהרן חשובה דהא מתפיס ככר בתרומת לחמי תודה לאחר זריקת דם שהוא דבר האסור ויש עליה שם תרומה כתרומת אהרן חשובה ולעולם האומר כתרומת לחמי תודה מותר: **ואיבעית אימא.** האומר כתרומת לחמי תודה אסור ולא תפשוט מהכא בשר זבחי שלמים אי בעיקר מתפיס או בסוף דאפשר דאיסור והיתר תרוייהו ליהוו קודם זריקת דם כגון דאפרשה בלישה והיתה תרומה מותרת לכהן קודם זריקה ולהכי איסור והיתר ביחד קודם הזריקה והיתר לאחר האיסור ותרוייהו קודם זריקה להכי אמרינן באיסור שהיתה קודם שהופרשה שהיתה קדושה בשחיטה אסורה לכל העולם הפריש זה את ככרו דמותר להפריש בלישה וכדרב טובי וכו': **והא כתיב ארבעים.** דארבעים חלות מיבעי ליה למיפי עשרה מכל מין: **ומשני למצוה.** דמצותו שיהו ארבעים אבל אי אפאן בארבע חלות גדולות מכל מין אחת יצא: **והא בעי למישקל תרומה.** מן חד וחד מכל מין אחד מעשרה: **וכי תימא דשקיל חדא ריפתא אכולהו.** דמהני ארבעה שקיל חדא לתרומה: **והתנן אחד מכל קרבן.** דמכל מין ומין בעי למישקל חדא חדא מחמץ חדא ומחלות חדא ומרקיקין חדא ומרבוכה חדא אבל לא שקיל מחד מין בלבד על חבירו: **אלא דאפרשה בלישה.** דמכל מין ומין הפריש קודם אפייה לתרומה ואח"כ אפה לשיריים דהשתא שקיל תרומה שלימה מכל קרבן דאופה חלה ממה שנוטל מכל מין ומין: **הרי עלי כבכור** (ד). בכהן קא מיירי דאי בישראל לית ליה שום זכייה בגוויה ואסור ליה נמי באכילה שאמר הרי עלי בשר זה כבשר בכור: **היכי דמי אילימא.** דאמר הרי עלי בשר זה כבשר בכור לפני זריקת דמים: **מאי טעמא דמאן דשרי.** הא בכור לא (ה) ליתסרי אלא בזריקת דמו:

ואמר

תוספות

והא תרומת לחמי תודה לאחר זריקה הוא. מ"מ לא הוי כאומר ככשר שלמים לאחר זריקה כיון שלא הוצרך בלשון כדפי"ש גבי טוהר: **הא** קא משמע לן דתרומת לחמי תודה תרומתו היא. כלומר כדפי"ש תרומתו בכלל היא: **אלא** דאפרשינהו בלישה. כלומר שהפרישם בעודה עיסה ומן המאוד עשה ד' חלות מד' מינין: **לימא** כתנאי וכו'. אלא דמאית בשר זבחי שלמים גביה ואמר זה כזה. אגב ריהטא דבפיה מיירי בשלמים נקט נמי הכא שלמים אלא כלומר דמאית בשר בכור גביה לאחר זריקה ואמר זה כזה ויש בהדיה דמאית בשר בכור גביה:

פי' הרא"ש

והא תרומת לחמי תודה לאחר זריקת דם הוא. דאין רגילות ליתנם לכהן עד אחר זריקת הדמים שבשר הותרו לאכילה: **הא** כתרומת הלשכה אסור: דכולה איסורא הוא. הכי גרסינן תרומת לחמי תודה [נמי] תרומתו היא ובכלל כתרומתו: **כגון** דאפרשינהו בלישה. והיינו פ"כ לפני זריקת דמים שהלחם קדוש בשחיטת הזבח ואין שוחטין הזבח עד שיקרמו פניהם בתנור דלאו מיקרי לחם והאי דקאמר דאפרשינהו בלישה לאו דוקא *קודם שחיטת הזבח לא שייך לקרות תרומת לחמי תודה ועדיין לא קדש הלחם ומה תרומה שייך בהו אלא מיירי שהפרישן בין שחיטה לזריקה ונקלא דאמרינן בפרק קמא דפסחים (דף יג:) שני דברים הם מתירין מעלין זה בלא זה והלחם קדוש בשחיטה לבדה והאי דנקט דאפרשינהו בלישה אגב דאיירי עלה הא דרב טובי בר קיסנא והא בעי הכי גרסינן

[מנחות עו: ע"ש [נדה ו: ע"ש]

זבחים לו: עו: פסחים לו: [נדה נ:]

ויקרא ז: יד

[צ"ל ר' יוסי וכן מוכח מנזיר להדיא]

צ"ל תרומת לחמי וכו'.

למישקל תרומה וכי תימא דשקיל פרוסה מכל חד וחד כו' אלא דאפרשינהו בלישה. אחד שעשה מכל מין ומין עשר חלות ונתן אחת מכל מין לכהן ומתשעה הנותרים עשה חלה אחת ומשתמא נתן לכהן חלקו מדקאמר שאפאן בארבע חלות ולא הזכיר אפיית חלות הקטנות: אי לפני זריקת דמים. כלומר שאמר בפירוש לפני זריקת דמים והוא הדין נמי אי אמר כבכור סתמא הוה קשיא ליה דמ"ש דמאן דשרי אלא משום דבעי למימר ואי לאחר זריקת דמים והיינו כגון שפירש לאחר זריקת דמים נקט נמי לפני זריקת דמים:

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה לעולם וכו' ולא תימא הא כתרומת לחמי תודה אלא אימא הא כתרומת הלשכה: (ב) ד"ה אי הכי וכו' בדבר האסור הס"ד ואח"כ מ"ה הא קמ"ל כו' לעולם כתרומת לחמי תודה: (ג) ד"ה ואית דמפרשי וכו' אסור ככבר וכו' אלמא דאזלינן בתר מעיקרא שהיה אסור לכל העולם אימא הא וכו' בסוף הקדש הא כתרומת לחמי תודה מאי מותר וכו' כתרומה בעלמא והוי כדבר האסור וכו' אי הכי ליתני כתרומת לחמי תודה מותר וכו' להכי קתני כתרומתו וכו' דהיינו לאחר זריקה הס"ד: (ד) ד"ה הרי עלי כבכור וכו' בכבור ולא קאמר הרי עלי בשר זה כבשר בכור וכו' (ה) ד"ה מאי טעמא וכו' לא ליתסרי אלא

גליון הש"ס בהרא"ש ד"ה כגון דאפרשינהו כו' קודם שחיטת הזבח לא ע"ש. עיין נדה דף ו ע"ב ד"ה דאפרשינהו: